

Ο ΚΑΡΠΟΣ.

Λιὸν χρόνον ἀχόριστοι διαρκέσουσι, τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ εἰς ἕκαστος τὸς τῶν δούλων, τὴν ἑροσκόπον τοῦ δεσπότου. μθ

Ὅτε ὁ ἕρπυς τοῦ ἑροσκόπου ἑπάρχει μέρος εἰς ἐτόρῳ γενεθλίῳ τοῦ κυρίου τῶν ἑροσκόπου, ἐμπιστευθήσεται ὁ κύριος τῷ ἑροσκόπῳ ἐκείνῳ, τοσοῦτον ὅτι ἴν' ἀπερτάς σῆται ἑπ' αὐτοῦ. ν

Μὴ πρὸς ἀρμης τὰς ριθ' σιωόδου, εἰ αὐταῖς καὶ κῆται ἠγνώσις τῶν γενεθλίων εἰς τῶν κόσμῳ, τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς. νε

Ἐνθα ἔστιν εἰς τῶν κειρῶν τῆς γενεθλίας ἡ ζ, ἐκείνο τὸ ζώδιον εἰς τῆσδε ἑροσκόπησιν, καὶ ἐνθα ἡδὲ τῆσδε ἑροσκόπῳ ἔτυχεν, ἐκείνο εἰς τῆσδε ἀποκνήσει ἑροσκόπησιν, ἢ τὸ τούτου διάμετρον. νβ

Οἱ τῶν μακρῶν ἀνδρῶν οἰκοδεσπότης τῆς γενεθλίας, εἰ τοῖς ἀπογῆσιν εἰσὶ, καὶ οἱ ἑροσκόποι, εἰ ταῖς ἀρχαῖς τῶν ζωδίων. τῶν δὲ κολοβῶν εἰ τοῖς πῶν γείοις, σιωεταζομῶν αὐτοῖς, καὶ τῶν πολυαναφόρων καὶ ἐλιγοαναφόρων ζωδίων. νγ

Τῶν ἰσχυῶν οἰκοδεσπότης, πλάτος οὐκ ἔχουσι, τῶν δὲ παχέων πλάτος ἔχουσι, καὶ εἰ μὴ ἔστι δὲ πλάτος νότιον, δύκνητοι ἔσονται, εἰ δὲ βόρρον, δυσκίνητοι. νδ

Οἱ οἰκοδεσπότη ἡδὲ τῶν κτισμάτων, εἰ βρωάπουνσιν ἀστράσιν ἑπὶ γῆν, ἡμῶν δὲ ζουσι τῆσδε ἑφέσει τῶν κτισμάτων. νε

Μφοῦται ἡ βλάβη τοῦ θῆ ἢ εἰς τὰ πλοῖα, ὅτε μὴ μεσουραῖε, μήτε εἰ τῶν ἰάτω τόπω ἔστιν, εἰ γὰρ τούτοις τοῖς τόποις, φθείρη τὸ πλοῖον καταδωασεν ὄντων τῶν ἐπ' αὐτῶν ληστῶν, εἰ δὲ καὶ ὁ ἕρπυς κακοῦται διάπινος ἀπλανοῦς ἀσέρος, τῆς κρᾶσεως ὄντος τοῦ θῆ, καυθήσεται τὸ πλοῖον. νς

Ἐν τῶν πρῶτῳ τετρακιδῶν τῆς ζ ἐξιοῦσης ἀπὸ σιωόδου τοῦ σ, αὐξάνουσιν αἱ ὑγρότητες τῶν σωμάτων, ἀχρὶ τῶν δευτέρῳ π, εἰ δὲ τοῖς λοιποῖς ἐλαττοῦνται. νζ

Ὅταν ἴδης τὸν ζ' τόπον καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κακαμορμῶν ἡδὲ ἀρρώστια ἀμαξον τὸν ἰαφόν. νη

Ἴδε τὸν τόπον τῆς σιωόδου, εἰ ποῖω τόπω ἔστι τοῦ ἕρπυς τοῦ χρόνου τὸ ἐπὶ συμπῆωμα τὸ τε ἔσται, ὅτε κατανθήσει ὁ πῶν πᾶτος ἐκεῖ. νθ

Μὴ ἀποφαίνου πῶν ἀποδημοῦτος ὅτι ἐτελεύτησε, πρὶν αἰσιοπήσθης, ὅτι οὐ μεθύει, μὴ δ' ὅτι ἔστι τετρακιδῶν, πρὶν αἰσιοτήσθης ὅτι οὐκ ἐφλεβοτομήθη, μὴ δ' ὅτι δύρε πλοῦτον πρὶν αἰσιοτήσθης, μήποτε πρὸς ἀκαταθήκην ἔλαβεν, ὁμοιωται γὰρ ἡδὲ πάντων τῶν χήματα. ξ

Ἐπὶ τῶν